

Primiteno:	18-08-2022		
Organizacija	Nastojnik	Kod broj	Prilog
0602-460-236	10-2019		

U IME CRNE GORE

Posl.br.P.1606/19/19

OSNOVNI SUD U KOTORU, po sudiji Milijani Milović, rješavajući u pravnoj stvari tužilje Medved Jele iz Tivta, Vrijes 2, koju zastupa punomoćnik Kovačević Ivana, advokat iz Tivta, protiv tužene Opštine Tivat, Trg Magnolija br.1, radi naknade, v.p.s. 11.000,00 eura, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 05.07.2022. godine, u prisustvu punomoćnika tužilje i zastupnika tužene, donio je dana 22.07.2022. godine sledeću

P R E S U D U

I

OBAVEZUJE SE tužena da tužilji na ime naknade za oduzeto zemljište u visini od po 80,00 €/m2 označeno kao:

- kat. parc. 48 KO Mrčevac u površini od 257 m2 koji je omeđen koordinatnim tačkama: 1-2-7-8-67-60-56-54-48-45-40-39-36-33-111-112-113-25-24-20-18-17-15-13-11-10-9-6-117-1, isplati naknadu u iznosu od 20.560,00 €, 30810

- kat.parc. 49/1 KO Mrčevac u površini od 160 m2 koji dio je omeđen koordinatnim tačkama: 70-110-102-100-98-95-93-89-87-116-82-81-80-115-79-74-73-72-71-70, isplati naknadu u iznosu od 12.800,00 €,

odnosno ukupno iznos od 33.360,00 €, a sve sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II

ODBIJA SE tužbeni zahtjev u dijelu u kojem je tražena zakonska zatezna kamata od dana izrade nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke do dana 22.07.2022. godine, kao dana presuđenja, kao neosnovan.

III

OBAVEZUJE SE tužena da plati tužilji parnične troškove u iznosu od 2.390,00 eura u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilja je u tužbi i tokom postupka preko punomoćnika u bitnom navela da je vlasnik 1/1 dijela nepokretnosti označenih kao kat. parc. 48 KO Mrčevac, sa površinom od 289 m2 i

kat. parc. 49/1 KO Mrčevac, sa površinom od 170 m2, koje su evidentirane u listu nepokretnosti br. 1195 KO Mrčevac, da su navedene nepokretnosti upisane kao nekategorisani putevi, što faktički na terenu jesu, odnosno da su to lokalni i nekategorisani putevi koji su istovremeno jedini prilazni put do obližnjih kuća i stambenih objekata u naselju, koje su upravo dobile građevinsku dozvolu zahvaljujući tom putu. Tužilja je istakla je da predmetne parcele prema DUP-u predstavljaju saobraćajnu površinu, pa je logično da ne mogu biti u njenom vlasništvu. Navela je da iako su predmetne parcele upisane kao vlasništvo tužilje, ista ne može koristiti ni raspolagati sa njima, jer one predstavljaju javno dobro koje je u opštoj upotrebi, pa samim tim ne može ih ne može vratiti u svoje pritežanje, stoga je istakla da prema Zakonu o državnoj imovini, decidno je navedeno da na nekategorisanim, lokalnim putevima jedino može biti upisana opština kao vlasnik istog, obzirom da se u konkretnom radi o lokalnom putu kojim gazduje opština, koja jedina može raspolagati i biti vlasnik istog. Ističe da Opština Tivat do sada nije ponudila naknadu da oduzeto zemljište, niti je inicirala bilo kakav postupak rješenja imovinskih odnosa na predmetnim parcelama, te se i dan danas dio zemljišta koji služi kao saobraćajnica vodi kao vlasništvo fizičkog lica odnosno tužilje. Navela je da su predmetne parcele faktički oduzete, privedene namjeni i da nisu plaćene, pa kako ne postoje uslovi za povratak u pređašnje stanje, obzirom da se radi o nekategorisanom putu, koji ne može biti u vlasništvu fizičkih lica, to vlasnik zemljišta – tužilja zahtijeva da Opština Tivat isplati naknadu u visini tržišne cijene zemljišta, utvrđenu za to područje. U konačnom je predložila da se usvoji precizirani tužbeni zahtjev. Troškove postupka potražuje.

Tužena Opština Tivat je u odgovoru na tužbu i tokom postupka preko zastupnika u bitnom osporila tužbeni zahtjev u cjelini i istakla prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Navela je kao nesporno da je tužilja upisana kao vlasnica predmetnih parcela, čime se dovodi u pitanje sama legitimacija tužilje, kao i da u konkretnom ne može biti riječi o faktičkoj eksproprijaciji. Takođe je navela da sama činjenica da parcele svojim većim dijelom po planu ulaze u sastav saobraćajnice, ne obavezuje tuženu da plan privede namjeni niti rok u kojem je dužna to učiniti, odnosno da u tom pravcu ne postoji niti jedan materijalni propis koji je na isto obavezuje. U konačnom predložila sudu da odbaci tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Radi donošenja pravilne i zakonite odluke u ovoj pravnoj stvari, sud je na glavnoj raspravi proveo sljedeće dokaze: LN 1195 KO Mrčevac, potvrda Opštine Tivat Sekretarijata za uređenje prostora i izgradnju objekata od 24.04.2018., zapisnik o gl. raspravi sa ročišta na licu mjesta od 26.06.2020., nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Krsta Boškovića od 01.09.2020., nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke Igić Aleksanda od 20.06.2020., izjašnjenje vješt. geodetske struke Krsta Boškovića od 04.12.2020. i od 11.05.2021., iskaz tužilje dat na zapisniku o gl. raspravi od 20.04.2021., iskaz svjedoka Dangubić Miloša dat na zapisniku o gl. raspravi od 20.04.2021., izvršio uvid u fotografije priložene uz podnesak tužilje od 19.10.2021., iskaz svjedoka Radmanović Miodraga dat na zapisnik o gl. raspravi od 23.11.2021. god., nalaz i mišlj. vješt. saobraćajne struke Čabakapa Milenka od 09.12.2021., iskaz vještaka geodetske struke Krsta Boškovića i vještaka saobraćajne struke Čabarkapa Milenka dat na zapisnik o glavnoj raspravi od 23.03.2022., izjašnjenje vještaka građevinske struke Igić Aleksandra od 24.03.2022., hronologija upisa vlasništva dostavljena od Uprave za nekret. P.J Tivat od 05.03.2020. god.

Sud je shodno čl. 9 ZPP-a, na osnovu ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na osnovu rezultata cjelokupnog postupka, odlučio kao u izreci, iz sljedećih razloga.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužilje da se obaveže tužena da na ime naknade za oduzeto zemljište koje je upisano kao kat. parc. 48 i kat. parc. 49/1 KO Mrčevac, isplati tužilji novčani iznos od 20.560,00 eura, i od 12.800,00 eura. Svoj zahtjev tužilja zasniva na tome da je na predmetnim parcelama upisana kao vlasnik, a da su navedene nepokretnosti pretvorene bez njene saglasnosti i bez bilo kakvog postupka u saobraćajnice, koje su upisane u listu nepokretnosti kao nekategorisani, lokalni put kojim može prema Zakonu o državnoj svojini raspolagati samo tužena.

Uvidom u List nepokretnosti 1195 KO Mrčevac proizilazi da je na kat. parc.48 i 49/1, u naravi nekategorisani putevi, upisana Medved Jela kao nosilac prava svojine u obimu 1/1.

U cilju identifikacije sporne nepokretnosti, sud je u prisustvu vještaka geodetske i građevinske struke izašao na lice mjesta dana 26.06.2020. godine, gdje je tom prilikom konstatovano da predmetne nepokretnosti predstavljaju ulice kroz naselje, od kojih je jedna ulica betoniran, a druga je makadamski put.

Nakon toga je sprovedeno vještačenje po vještaku geodetske struke Krstu Boškoviću iz čijeg nalaza i mišljenja od 01.09.2020. godine proizilazi da su kat. parc. 48 i 49/1 upisane u listu nepokretnosti 1195 KO Mrčevac, u svojini 1/1 Medved Jele, obje po kulturi nekategorisani put, kat. parc. 48 pov. 289 m² prema listu nepokretnosti, odnosno po katastarskom planu pov. 326 m², po detaljnim tačkama i koordinatama, bliže opisanim u izreci presude, kao i kat. parc. 49/1 pov. 170 m² prema listu nepokretnosti, odnosno pov. 225 m² po katastarskom planu, po detaljnim tačkama i koordinatama, bliže opisanim u izreci presude. Vještak je utvrdio na osnovu faktičkog stanja, snimljeni put u odnosu na kat. parc. 48 na terenu se nalazi kao dio kat. parcele 48 upisana u LN 1195 KO Mrčevac, dio kat. parcele 47/5 upisana u LN 1135 KO Mrčevac, dio kat. parcele 47/148 upisana u LN 1305 KO Mrčevac, dio kat. parcele 61 upisana u LN 258 KO Mrčevac, dio kat. parcele 59 upisana u LN 837 KO Mrčevac, dio kat. parcele 49/2 upisana u LN 872 KO Mrčevac, dio kat. parcele 49/3 upisana u LN 923 KO Mrčevac, dio kat. parcele 49/4 upisana u LN 980 KO Mrčevac, dio kat. parcele 49/1 upisana u LN 1195 KO Mrčevac, dio kat. parcele 49/5 upisana u LN 1131 KO Mrčevac, dio kat. parcele 49/10 upisana u LN 1195 KO Mrčevac i dio kat. parcele 49/11 upisana u LN 1064 KO Mrčevac, bliže određenim det. tačkama, odnosno koordinatama navedenim u nalazu i mišljenju vještaka.

Vještak geodetske struke Krsto Bošković u izjašnjenju od 04.12.2020.godine, ponovio je da kat. parcela 48 KO Mrčevac u naravi predstavlja izbetonirani put, a kat. parcela 49/1 KO Mrčevac u naravi predstavlja makadamski put. Takođe je utvrdio neposrednim opažanjem i premjeravanjem da se radi o putevima za dolazak i odlazak na kat. parcele graničnih kat. parcela i isti su u funkciji puta koja po tom osnovu predstavlja javnu površinu. Pojašnjeno je da u prilogu br.2 nalaza i mišljenja, u odnosu na kat. parcelu br. 48, faktička površina puta iznosi 257 m², dok je u odnosu na kat. parcelu 49/1 izračunata faktička površina puta od 160 m², što u konkretnom predstavlja površine koje su zauzete tužilji.

Nadalje, vještak građevinske struke Igić Aleksandar je u svom nalazu i mišljenju od 06.10.2020.godine, utvrdio je tržišnu vrijednost predmetnih nepokretnosti, gdje je kao najvjerodostojnija metoda navedena uporedna metoda, koja se vrši upoređivanjem nepokretnosti na otvorenom tržištu, odnosno upoređivanjem predmetne nepokretnosti sa nepokretnostima koje su bile predmet kupoprodaje u vremenskom periodu koji se ne razlikuje puno od vremena kada se vrši procjena predmetnog zemljišta. Polazeći od navedenog vještak je iznio svoje mišljenje da je vrijednost predmetnog zemljišta u iznosu od 100 €/m². Shodno parametrima predviđenim čl. 6 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o eksproprijaciji i obzirom da je tužena na dovođenju infrastrukturnih priključaka i izradi urbanističkih planova imala ulaganja, dobijena tržišna vrijednost se umanjuje za 20% za kat. parc. 48 i iznosi 80,00 €/m², a za kat. parc. 49/1 za 10% i iznosi 90,00 €/m², pa je vještak utvrdio ukupnu tržišnu vrijednost predmetnih nepokretnosti na iznos 23.120,00 € za kat parc. 48, i iznos od 15.300,00 € za kat. parc. 49/1, što ukupno čini iznos od 38.420,00 €. Takođe je utvrdio da su kat. parcele 48 i 49/1 po kulturi nekategorisani putevi, a u naravi predstavljaju betonirani, odnosno makadamski put, i služe kao lokalni putevi kroz naselje. Nadalje, prema detaljnom urbanističkm planu Mrčevac, navedene parcele se nalaze u obuhvatu površina koje su namijenjene za saobraćajnice, te da se kat. parc. 48 nalazi u obuhvatu urbanističke parcele UP S-28, koja je namijenjena za saobraćajnicu S-54, širine 4m, kao i kat. parc. 49/1 se nalazi u obuhvatu urbanističke parcele UP S-29, koja je namijenjena za saobraćajnicu S-53, širine 3,5m.

Uvidom u Potvrdu izdatu od strane Sekretarijata za uređenje prostora i izgradnju objekta Opštine Tivat, zavedenu pod br. 0904-350-228/1 od dana 24.04.2018. godine, proizilazi da se njom potvrđuje da se kat. parc 48 KO Mrčevac nalazi u obuhvatu DUP-a „Mrčevac“ (Sl. list CG – opštinski propisi br. 20/13), većim dijelom na prostoru namijenjenim za površine saobraćajne strukture DS, odnosno u sastav saobraćajnice S-54 i S-3, a manjim dijelom na prostoru namijenjenim za površine za stanovanje male gustine SMG, odnosno ulazi u sastav urbanističke parcele UP-362, kao i da se kat. parc 49/1 KO Mrčevac nalazi u obuhvatu DUP-a „Mrčevac“ (Sl. list CG – opštinski propisi br. 20/13), većim dijelom na prostoru namijenjenim za površine saobraćajne strukture DS, odnosno u sastav saobraćajnice S-54 i S-3, a manjim dijelom na prostoru namijenjenim za površine za stanovanje male gustine SMG, odnosno ulazi u sastav urbanističkih parcela UP-366, UP-367, UP-371 i UP-372.

Vještak saobraćajne struke Milenko Čabarkapa je u svom nalazu i mišljenju objasnio normative uslove za postojanje puta, gdje je naveo da put može biti javni i nekategorisani, te da je nekategorisani put površina koja se koristi za saobraćaj po bilo kom osnovu i koja je dostupna većem broju korisnika, da su to putevi u opštoj upotrebi, osim puteva koje su izgradili privreda društva ili druga pravna lica za svoje potrebe i putevi koje su izgradila fizička lica za svoje potrebe i na svom zemljištu. Nadalje je naveo da nekategorisane puteve u opštoj upotrebi određuje nadležni organ jedinice lokalne samouprave. Takođe je utvrđeno da su predmetne nepokretnosti saobraćajne površine izgrađene za trajno odvijanje saobraćaja vozila i pješaka, da je kat. parcela 49/1 imenovana kao „ul. Gornji Dumiđran“, da su priključene na sabirni put, označen kao kat. parc. 46, sa kojim su dalje povezani sa lokalnim putem Mrčevci 1, a koji ih dalje povezuje sa magistralnim putem Tivat – Budva, što znači da su integrisane u putnu mrežu šireg područja. Nadalje je u nalazu navedeno da su predmetne nepokretnosti, kao površine saobraćajne infrastrukture, utvrđene DUP-om Mrčevac, te da su imenovane kao S-53, Urbanistička parcela UP S-29 i S-54, Urbanistička parcela UP S-

28. U konačnom je prema postojećem i planiranom stanju predmetne nepokretnosti označene kao kat. parc. 48 i kat. parc. 49/1 KO Mrčevci su put i to kao: saobraćajna površina na kojoj se trajno odvija saobraćaj, od opšteg interesa za putni saobraćaj u naselju, namijenjen povezivanju pojedinih objekata uzajamno i pojedinačno sa naseljem Mrčevci i širim područjem, put kojim se mogu pod jednakim uslovima koristiti svi učesnici u saobraćaju, koji je detaljno utvrđen urbanističkim polanom Mrčevci, put sa betonskim kolovozom za mješoviti saobraćaj vozila i pješaka, u optoj upotrebi.

U toku postupka je utvrđeno da su prilikom izlaska na lice mjesta o čemu je sačinjen zapisnik od 26.06.2020. godine i prilikom izrade nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke, putevi bili različitog kvaliteta, odnosno da na kat. parceli 48 postoji izbetonirani put, dok je na kat. parceli 49/1 postojao makadamski put. Tužilja je u svojstvu svjedoka dana 20.04.2021. godine izjavila da su na parcelama koje se vode u njenom vlasništvu, izgrađena dva puta koja su betonirana, a svjedoci Dangubić Miloš i Radmanović Miodrag su potvrdili navode tužilje, ističući da su putevi betonirani od kojih je prvi prije 12-15 godina, a drugi nedavno. Takođe je punomoćnik tužilje dostavio fotografije puta u podnesku od 19.10.2021. godine, na kojima se vidi da su oba puta sada betonirana, a što se vidi i iz mišljenja i vještaka saobraćajne struke, koji je prilikom izrade svog nalaza našao da se radi o „saobraćajnim površinama izgrađenim za trajno odvijanje saobraćaja vozila i pješaka, obje sa betonskim površinskim zastorom“, uz prpratne fotografije predmetnih parcela. Vještak saobraćajne struke je na glavnom ročištu od 23.03.2022. godine na pitanje izričito naglasio da je prilikom neposrednog opažanja predmetnih nepokretnosti, u decembru 2021. godine zatekao oba puta na predmetnim parcelama betonirana, pojašnjavajući da je to jedan vid krute kolovozne konstrukcije. Imajući u vidu navedeno nesporno je utvrđeno da se na predmetnim parcelama nalaze dva lokalna betonirana puta.

Imajući u vidu iskaz vještaka geodetske struke o površinama koje su zauzete putem, kao i iskaz vještaka saobraćajne struke koji se odnosi na izbetoniranost puta, vještak građevinske struke je korigovao prvobitni nalaz, i izvršio umanjeње u skladu sa članom 35. Zakona o eksproprijaciji, pa je kao zauzetu površinu za kat. parc. 48 uzeo površinu od 257 m², a na kat. parc. 49/1 površinu od 160 m², kako je i određeno vještakom geodetske struke. Shodno članu 35. Zakona o eksproprijaciji, pošto je tužena imala određena ulaganja u infrastrukturu saobraćajnice, tržišna vrijednost je umanjena za 20% i iznosi 80 €/m². U konačnom, predstavio je ukupnu tržišnu vrijednost predmetnih nepokretnosti na 20.560,00 € za kat. parc. 48 u pov. 257m², kao i iznos od 12.800,00€ za kat.parc. 49/1 pov 160m², što ukupno za predmetne parcele čini iznos od 33.360,00 €. Sud je cijenio ovakav nalaz i mišljenje vještaka kao dato u skladu sa pravilima struke i nauke, jer je vještak dao precizne podatke koji se tiču vrijednosti nepokretnosti potkrijepljene odgovarajućim ugovorima, pa je tržišna vrijednost realno utvrđena, kao i da je procenat umanjeња tržišne vrijednosti po osnovu ulaganja u infrastrukturu pravilno utvrđen.

Navodi tužene da nije izvršila faktičku eksproprijaciju jer bi u tom slučaju privela namjeni predmetne parcele i put bi bio urađen u skladu sa planom su u nesaglasju sa navodima tužene u odgovoru na tužbu, u kojem je kao nesporno izjavila da predmetne parcele svojim većim dijelom ulaze u sastav saobraćajnice, međutim da ta činjenica ne obavezuje tuženu da plan privede namjeni niti rok u kom je dužna da to učini, jer kako je istakla niti jedan materijalni propis je na to ne obavezuje.

Takođe navodi da Opština nema bilo kakav interes da predmetne parcele koristi kao put smatra netačnim i usmjerenim na postizanje uspjeha u sporu, obzirom da se vještak saobraćajne struke osvrnuo na povezanost predmetnih nepokretnosti sa putnom infrastrukturom i značaj istih u smislu opšteg interesa za putni saobraćaj u naselju, namijenjen povezivanju pojedinih objekata uzajamno i pojedinačno sa naseljem Mrčevci i širim područjem preko magistralnog puta Tivat – Budva. Takođe odredbom čl. 52 Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata, propisano je da se donošenjem planskog dokumenta utvrđuje javni interes za eksproprijaciju nepokretnosti za izgradnju planiranih objekata i uređenja prostora. Shodno navedenoj zakonskoj odredbi, sud nalazi da su predmetne kat. parcele obuhvaćene DUP-om „Mrčevac“, čime se u konačnom utvrđuje postojanje interesa od strane tužene.

Izlaskom suda na lice mjesta i u mišljenju vještaka tokom postupka utvrđeno je da na predmetnim parcelama postoje putevi, koji su u opštoj upotrebi i koji služe saobraćajnom povezivanju kako užeg dijela naselja, tako i sa širim područjem. Uvidom u Potvrdu izdatu od strane Sekretarijata za uređenje prostora i izgradnju objekata Opštine Tivat proizilazi da se predmetne parcele nalaze u obuhvatu DUP-a Mrčevac, i da su svojim većim dijelom namijenjene za površine saobraćajne strukture, čime se takođe pokazuje zainteresovanost opštine i njen interes da se predmetne parcele privedu upravo toj namjeni. Da faktički i pravno navedene parcele predstavljaju saobraćajnice, odnosno nekategorisane puteve sud je ustanovio i uvidom u list nepokretnosti 1195 KO Mrčevac.

Odredbom čl. 16 Zakona o državnoj imovini kojom su predviđena lokalna dobra u opštoj upotrebi kojima raspolaže opština, u stavu 1 tačkom 2 navedeni su opštinski putevi (lokalni i nekategorisani) i prateći objekti.

Kako je nesporno utvrđeno postojanje puteva na predmetnim nepokretnostima koje su u vlasništvu tužilje, te da između stranaka nije postojao bilo kakav prethodni pravni odnos i da su nepokretnosti oduzete bez saglasnosti tužilje, to sud smatra da se u konkretnom radi o faktičkoj eksproprijaciji, te da je tužena dužna tužilji da isplati naknadu za oduzeto zemljište.

U pitanju je tzv. faktička eksproprijacija kod koje se ne traži da je opština formalno eksproprialala zemljište da bi vlasnik oduzetog zemljišta stekao pravo na novčanu naknadu. Odnos faktičke eksproprijacije nastaje kada se na zemljištu grade putevi, infrastrukturni ili drugi objekti od javnog ili opšteg interesa iako ne postoji odluka-rješenje o oduzimanju zemljišta. Do faktičke eksproprijacije dolazi usljed propusta opštine koja dozvoljava izgradnju objekta u opštoj upotrebi na zemljištu koje nije formalno eksproprialano, dakle, bez pravnog osnova.

Kako je obveznik naknade korisnik izuzetog zemljišta što je u konkretnom slučaju tužena bez obzira što je tužilja upisana kao vlasnik, jer iste prema Zakonu o putevima kao fizička lica ne mogu biti vlasnici na putevima, a što je nesporno utvrđeno da predmetna parcela predstavlja put, koja vodi do više objekata, to je tužena u obavezi da tužilji isplati naknadu za faktičku oduzetu imovinu, kod okolnosti da se radi o nekategorisanim putevima.

Odredbom čl.35 st.1 Zakona o eksproprijaciji, propisano je da ranijem vlasniku za eksproprialanu nepokretnost pripada pravična naknada u novcu, koja se određuje u

visini tržišne cijene iste vrste nepokretnosti na istom ili sličnom području opštine, uvećana za eventualno izgublenu dobit u periodu preseljenja u zavisnosti od načina korišćenja nepokretnosti i troškova preseljenja. Stavom 4 navedene zakonske odredbe je propisano ako je vrijednost preostalog dijela nepokretnosti ranijeg vlasnika značajno uvećana zbog ulaganja korisnika eksproprijacije na eksproprisanom zemljištu (izgradnja autoputeva, magistralnih puteva ili drugih infrastrukturnih objekata), pravična naknada određuje se srazmjernim umanjением tržišne cijene u odnosu na te okolnosti, obzirom da tužilja posjeduje druge nepokretnosti koje se graniče sa predmetnom, a shodno kojem članu vještak građevinske struke je i utvrdio tržišnu vrijednost predmetnih nepokretnosti, shodno čemu je tužilja precizirala tužbeni zahtjev. Dakle, tužilji je povrijeđeno pravo na imovinu zajamčeno čl. 58 Ustava i čl. 1 Protokola uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Odgovornost i pasivna legitimacija tužene ogleda se u tome što je bez sprovedenog postupka eksproprijacije parcele pretvorila u puteve –nekategorisani put (lokalno dobro u opštoj upotrebi), a odredbe naprijed navedenih zakona upućuje da je bila dužna da donese akt o izuzimanju zemljišta iz posjeda dosadašnjih korisnika i da joj isplati naknadu. Dakle, tužilja je lišena prava svojine, pa tužilji pripada pravo da traži naknadu za oduzete nepokretnosti.

Ovaj sud nalazi da je tužena u obavezi da naknadu za štetu tužiljama po osnovu odedbe čl. 5 st. 2 Zakona o putevima i izvrši isplatom novčanog iznosa u smislu odredaba čl. 192 st. 3 ZOO-a, jer uspostavljanje predašnjeg stanja nije moguće prema današnjem karakteru i namjeni ovog zemljišta. Tužilji pripada zakonska zatezna kamata na dosuđeni iznos ali od dana presuđenja, obzirom da je donošenjem odluke utvrđena visina naknade, u skladu sa članom 284 stav 1 ZOO-a. Stoga je sud odbio tužbeni zahtjev u dijelu u kojem je tražena zakonska zatezna kamata od dana izrade nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke, pa do dana presuđenja, kao neosnovan.

Kako je tužilja uspjela u sporu, to je sud obavezao tuženu da joj naknadi troškove postupka, a prema utvrđenoj vrijednosti spora, koji se odnose na sastav tužbe u iznosu od 150,00 eura, pristupa na 7 održanih ročišta iznos od 1.050,00 eura (7*150), pristup na 4 odložena ročišta iznos od 300,00 eura (4*75,00), za sastav jednog obrazloženog podneska od 29.09.2020. godine iznos od 150,00 eura, te za sastav jednog neobrazloženog podneska iznos od 75,00 eura (od 10.05.2022. godine), što čini iznos od 1.575,00 eura plus troškovi geodetskog i građevinskog vještačenja i upotrebe službenog vozila u iznosu od 615,00 eura, plus troškovi saobraćajnog vještačenja u iznosu od 200,00 eura što čini ukupan iznos dosuđenih troškova od 2.390,00 eura koje je tužena dužna da naknadi tužilji. Sud nije dosudio troškove koji nisu bili nužni za vođenje parnice, čl. 153 ZPP-a.

Sa iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U KOTORU

Dana, 22.07.2022. godine

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba na prvostepeni sud u roku od 15 dana od dana prijema iste, Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda.

10

10